

ת"פ 7730/03/14 - מדינת ישראל נגד ר ש

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 7730-03-14 מדינת ישראל נ' ש

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ר ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד אלעד גויגולד

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

הנאשם והמתלוננת היו בני זוג וניהלו מערכת יחסים לסירוגין במשך שלוש שנים.

בתאריך 3/3/14 הגיע הנאשם ללובי של הבנין בו מתגוררת המתלוננת והמתין לבואה. משהבחין כי היא מתקרבת אל המעלית, הגיח אל תוך הבנין ודחף את המתלוננת לאזור המעליות. הוא הוציא מכיסה את המפתחות לרכבה וכאשר הגיעה המעלית אחז הנאשם במתלוננת מגבה בשתי ידיו, הכניסה למעלית והשניים עלו לדירתה. המתלוננת שחששה מפניו, סרבה לפתוח את הדלת, אך הנאשם אחז בידה והוציא את צורר המפתחות מכיסה.

הנאשם נכנס לדירה בניסיון לברר האם המתלוננת מארחת גברים אחרים, תוך שהמתלוננת ניסתה למנוע זאת ממנו באמצעות אחיזה בחולצתו. בזמן סריקתו של הנאשם את הדירה, הוא איים על המתלוננת באומרו לה כי יפגע בה אם יהיה לה מישהו אחר, שכן הוא אוהב אותה. הנאשם פנה אל המתלוננת ותקף אותה במכות לגופה עד כי נפלה לרצפה. אז החל הנאשם לבדוק את מכשיר הטלפון שלה באשר לשיחות עם גברים אחרים.

המתלוננת ניצלה הפוגה זו, נמלטה לחדרה וניסתה להזעיק את המשטרה באמצעות הטלפון, אלא שהנאשם רץ בעקבותיה וסגר את מכשיר הטלפון.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת סימני חבלה ביד ימין, שטפי דם בגב התחתון ובכתף השמאלית ורגישות באחורי הראש.

התביעה הפנתה אל הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והם הגנה על שלומו וגופו של אדם, הגנה על האוטונומיה של הפרט, לבל יופנה נגדו מלל מאיים והגנה על רכושו של הפרט ועל שלוותו ופרטיותו בביתו פנימה.

התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון באשר להגנה על ערכים אלה ועל החומרה יש לייחס למבצעי עבירות מעין אלה.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הראוי נע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

התביעה זקפה לזכות הנאשם את הודאתו באשמה ואת החיסכון בזמן יקר שהיה בכך, כמו גם שחסך מן המתלוננת את הצורך להעיד.

התביעה הפנתה אל הנאמר בתסקיר ואל הקושי ליטול אחריות ולהתייחס באמפתיה אל המתלוננת.

לטעמה של התביעה יש להעניק משקל בכורה בענישה לשיקולי הרתעה והלימה, כמו גם לאינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות ושיקולי שיקום.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

ב"כ הנאשם הדגיש בפתח טיעוניו כי מדובר במעשים שבוצעו לפני כשנתיים ומאז נפרדו בני הזוג, הנאשם שהה במהלך תקופה זו בהליך טיפולי ב"בית נועם" וכן היה תחת צו פיקוח מעצר.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם השכיל לנצל אף את הדחיות שניתנו בהליך ובחודשיים האחרונים החל בטיפול אישי במערך הפסיכולוגי.

ב"כ הנאשם ציין כי הגם שהנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי ב"בית נועם" הרי שהליך זה הופסק סמוך לסיומו המיועד ועל כן נטל בו הנאשם חלק משמעותי והתמיד בו כמעט עד לסיומו. מעבר לכך הנאשם פנה מיוזמתו לטיפול פסיכולוגי ומתמיד בו.

לטעמו של ב"כ הנאשם הענישה הנוהגת במקרים מעין אלה נעה בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ונטל אחריות מלאה על מעשיו ומכה על חטא.

לדבריו אין מדובר באירוע מתוכנן והגם שהנאשם המתין למתלוננת הוא לא תכנן לפגוע בה. מדובר באירוע קצר ונקודתי ואין המדובר ברף גבוה של אלימות או באיומים קשים ובוטים.

הנאשם עובד ומעסיקו משבח את עבודתו.

ב"כ הנאשם עתר להתחשבות בחלופי הזמן, במעצרו של הנאשם, בנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, בנטילת האחריות, בהודאתו על כל השלכותיה ובשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ובהליך הטיפול אליו נרתם וכן להעדיף את האפיק השיקומי.

לאור כל אלה סבור ב"כ הנאשם כי יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

הוגש מסמך מאת פסיכולוגית - גב' ליאורה רובין ולפיו מגיע הנאשם לשיחות טיפוליות החל מיום 7/12/15 אחת לשבוע באופן קובע (המסמך נושא את התאריך 24/1/16). הפסיכולוגית סקרה את הטיפול שעבר הנאשם בבית נועם וכן בשירותי בריאות הנפש של קופת חולים וציינה כי במהלכה של תקופה זו קיבל הנאשם תובנות חדשות ומגלה חרטה על התנהגותו בעבר ורצון עז לדבוק במוסכמות חברתיות הקשורות להתנהגות נורמטיבית וכי השיחות עוזרות לו לקבל הבט נכון על התנהגות וקשרים בינאישיים.

כן התקבל מסמך מעו"ס אברהם אגבאריה, הנושא תאריך 24/1/16 ולפיה נפגש באותו יום עם הנאשם לשיחת קבלה והכרות, בסיומה הוחלט על קשר טיפולי שיתמקד בהתנהגותו האלימה, רקעה ולמידת כלים חלופיים.

סוכם כי הנאשם ישתלב בקשר טיפולי פרטני וקבוצתי. שיחות פרטניות יתקיימו במשך חודש ולאחר מכן ישולב בקבוצה ובקשר פרטני מקביל.

מר אגבאריה ציין כי אינו יכול ליתן חוות דעת אודות הנאשם, אך הוא יכול לציין כי הוא נזקק לטיפול אינטנסיבי והוא התרשם מכוונותיו הכנות להשתלב בטיפול כזה.

הוגש מכתב ממעסיקו של הנאשם ולפיו מגלה הנאשם חריצות, נאמנות ויכולת תפקוד במצבי לחץ, כמו גם סבלנות וסובלנות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 47 גרוש ומזה כשנתיים עובד בחנות רהיטים.

שירות המבחן סקר אף את עברו הפלילי של הנאשם הכולל עבירות אלימות, לרבות כלפי בת זוג קודמת.

הנאשם הסביר את מעורבותו באלימות ברקע לקשייו בויסות דחפים בסיטואציות בהן חווה תחושות פגיעה וזלזול.

באשר למתלוננת דנן, תאר הנאשם מערכת יחסים מורכבת, חסרת יציבות וסוערת.

הנאשם נטל אחריות על התנהגותו וציין כי סמוך לאירועים נפרדו בני הזוג והוא התקשה להשלים עם הפרידה. הוא התקשה להסביר את הסלמת האלימות כלפי המתלוננת.

גם המתלוננת תארה מערכת יחסים מורכבת עם הנאשם והתנהגות אלימה חריגה מצידו. היא ציינה כי למעלה משנה מאז נותק הקשר ביניהם ובמהלך תקופה זו לא חוותה איום מצידו.

בחודש יוני 2014 השתלב הנאשם בהליך טיפולי ב"בית נועם", במסגרת פיקוח מעצר. לאחר ארבעה חודשים הופסק הטיפול, על רקע קשייו של הנאשם לגלות פתיחות וחשיפה ולהעזר באופן יעיל ומקדם בטיפול. בלטו דפוסיו הנוקשים סביב חווית קורבנות, ריכוז בצרכיו והעדר יכולת להתבוננות ביקורתית בהתנהלותו.

במרץ 2015 נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות, אך הניסיון לא צלח בשל נתוניו האישיותיים, דפוסיו הנוקשים וקשייו להתבונן באופן ביקורתי בחלקיו הבעייתיים.

שירות המבחן ציין כי עתה, בעת כתיבת התסקיר ובמפגש עם הנאשם, ציין הנאשם כי הוא מבין את מוקד התנהלותו הבעייתית וכי במסגרת "בית נועם" הפנים תכנים שסייעו לו להכיר בחלקיו האלימים תוך שסיגל טכניקות להרגעה עצמית.

הוא ציין כי לאחרונה הוא מנהל קשר זוגי חדש, אותו תאר כיציב ומיטיב.

נבדקה עם הנאשם אפשרות כי ישתלב במסגרת קבוצה טיפולית בשירות המבחן ייעודית לתחום האלימות הזוגית והוא תאר קשיים להשתלב ולחשוף תכנים רגשיים במסגרת קבוצתית.

עוד ציין שירות המבחן כי ממסמכים שהועברו אליו עולה כי בשנת 2011 טופל הנאשם על ידי פסיכיאטר בקופת חולים וקיבל טיפול תרופתי אותו הפסיק לאחר זמן על דעת עצמו. עתה הביע הנאשם נכונות להשתלב בטיפול פסיכולוגי כאשר שירות המבחן יהווה גורם מפקח.

שירות המבחן ציין כי לאור כל האמור לא ברורה מידת יכולתו של הנאשם ורצונו להניע עצמו להשתלב בטיפול פסיכולוגי.

שירות המבחן המליץ על מתן ארכה של שלושה חודשים לבחון אפשרות השתלבות בטיפול הפסיכולוגי בכל זאת.

לא נעניתי להמלצה זאת.

מצאתי כי שירות המבחן ערך שני ניסיונות לשלב את הנאשם בטיפול מטעמו וניסיונות אלה לא צלחו. האחד הופסק בטרם הסתיים והאחר לא צלח. הטיפול הפסיכולוגי אינו טיפול יזום על ידי שירות המבחן, אלא הנאשם שהוא שהציעו לאחר, שכעולה מהתסקיר, אף טיפול פסיכיאטרי בו החל מספר שנים קודם לכן, הופסק על ידיו באופן יזום. שירות המבחן עצמו מצא כי הנאשם אינו בשל לטיפולים מעין אלה לאור כל שציין בפירוט רב בתסקירו.

עם זאת, נעניתי לבקשת ב"כ הנאשם לדחות את מועד הטיעונים לעונש על מנת שיוכל להערך אליהם כראוי. בתקופת דחיה זו פנה הנאשם אל הגורמים הפרטיים לטיפול, כפי שעלה מהמסמכים שהציג לעיל וכפי שעוד יפורט להלן.

מעשיו של הנאשם חמורים, יש בהם כדי לפגוע בשלומה, גופה וכבודה של המתלוננת, כמו כן יש בהם כדי לפגוע בפרטיותה, רכושה, שלווה חייה ובטחונה האישי.

מתחם הענישה אשר הוצג על ידי התביעה - ראוי.

הנאשם, אשר לא השלים עם תהליך הפרידה מהמתלוננת שהיתה בת זוגו, ניסה בכח הזרוע ובבריונות של ממש שלווה באלימות ובאימים לכפות את רצונו על המתלוננת ולהטיל אימתו וחיתיתו עליה.

תחילתו של האירוע בכך שהנאשם כפה את נוכחותו על המתלוננת בכך שנכנס בכח, חרף אי רצונה להכניסו וחרף חששה ממנו. לא למותר לציין כי הנאשם עשה זאת לאחר שהוציא מכיסה של המתלוננת את המפתחות לדירתה ולאחר שנטל ממנה אף את המפתחות לרכבה. ועוד לא למותר לציין כי הנאשם עשה זאת לאחר שעשה שימוש בכח כלפי המתלוננת בהכניסו אותה למעלית בבנין מגוריה.

זאת עשה הנאשם על מנת לסרוק את דירתה של המתלוננת במטרה לבחון האם היא מארחת במקום גברים אחרים ותוך שהוא מאיים עליה לבל תעשה זאת פן יבולע לה ולא נחה דעתו אך בזאת והוא נקט כלפיה אף באלימות של ממש בהכותו אותה עד כי נפלה אל הרצפה.

הנאשם אף פגע בפרטיותה בכך שנטל את מכשיר הטלפון שלה ובדק אותו על מנת לברר האם שוחחה עם גברים אחרים.

גם משניסתה המתלוננת להימלט ממנו ולהזעיק את המשטרה, דלק הנאשם אחריה ומנע ממנה לעשות כן.

תיאור המעשים לעיל, אינו עולה בקנה אחד עם טענת ב"כ הנאשם כי מעשים אלה אינם מצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה.

מדובר במסוכנות של ממש הניכרת לעין כל מהתנהלותו זו של הנאשם.

המסוכנות מתעצמת לאור עברו הפלילי של הנאשם.

לחובתו של הנאשם חמש הרשעות קודמות בעבירות שונות מהן ארבע הכרוכות בעבירות של אלימות, איומים והטרדה.

בשנת 2001 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג והפרת הוראה חוקית.

בשנת 2008 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור.

בשנת 2009 הורשע הנאשם בעקבות צירוף של חמישה תיקים בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת צו שנועד להגן על אדם.

בשנת 2011 הורשע הנאשם בעבירות של העלבת עובד ציבור וניסיון לתקיפת עובד ציבור.

הנה כי כן, אכן מדובר בדפוסי התנהגות, שאינם זרים כלל ועיקר לנאשם ובמי שלא למד את לקחו מהליכים משפטיים קודמים.

בכל האמור לעיל היה כדי להביא את עניינו של הנאשם אל הרף העליון של מתחם הענישה.

עם זאת, התחשבתי בהודאתו באשמה ובחיסכון זמן שיפוטי יקר ובהעדתה של המתלוננת שהיה בכך.

עוד התחשבתי בכך כי הקשר בין בני הזוג נותק ויש בכך כדי להפחית מן המסוכנות.

נתתי משקל לנטילת האחריות על ידי הנאשם ולהליך שעבר במסגרת שירות המבחן, אך יהיה זה משקל מסוים בלבד. ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם על ידי שירות המבחן הופסק והליך נוסף לא צלח. אמנם נאמר כי הנאשם הפיק תועלת מסויימת מחלק ההליך בו השתתף ולכך כאמור, יינתן משקל, אך כפי שציין שירות המבחן, דפוסי החשיבה של הנאשם נוקשים, הוא אינו מפנים את דפוסי התנהלותו הבעייתיים והכל כמפורט בתסקיר לעיל.

משקל מועט ביותר נתתי להליכים הטיפוליים הפרטיים בהם השתלב הנאשם עתה לאחרונה מאז דצמבר 2015 ולאחר מתן תסקיר שירות המבחן.

כך עשה לאחר ששירות המבחן חיווה דעתו כאמור ולאחר שניסיונות שירות המבחן לשלבו בטיפול לא צלחו. והנה, באופן מפתיע וסמוך לפני הטיעונים לעונש עלה בידי הנאשם להשתלב בטיפול אצל שני גורמים פרטיים.

מעבר לכך שמדובר בתקופה קצרה מאוד של כחודש ימים, שאין ללמוד ממנה דבר, עולות מספר תמיהות. הנאשם הציע לשירות המבחן כי יפנה לטיפול פסיכולוגי במסגרת קופת חולים - מדוע לא עשה כך אם כן? נראה כי אף בענין זה מדובר היה במוטיבציה חיצונית בלבד ובדיבור מן הפה ולחוץ בלבד.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הוא מתקשה לחשוף עצמו ורגשותיו בפני קבוצה בהקשר לאחד הניסיונות לשלבו בהליך טיפולי והנה כעולה מהמסמך שהועבר על ידי עו"ס אגבאריה הוא ישולב בטיפול קבוצתי....

על כן וכאמור, הרי שלטעמי מדובר במוטיבציה חיצונית בלבד, שעלתה לראשונה רק לאחר שניתן תסקיר שירות המבחן על כל האמור בו ועל כל ההשלכות הנובעות ממנו ולאחר שנתבקשה דחייה לענין הטיעונים לעונש ולצורך הערכות לכך...

ועוד אדגיש כי במקרה זה על הנסיבות האופפות את האירוע יש ליתן משקל בכורה לאינטרסים הציבוריים ולעיקרון ההלימה ולהעדיף על נסיבות אישיות ואף על שיקולי שיקום.

יחד עם זאת שקלתי, כי חרף כל הרשעותיו הקודמות של הנאשם, זהו עונש המאסר בפועל הראשון שייגזר עליו.

לאחר שיקול כלל השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם -

שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 3/3/14 - 9/4/14.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

קנס בסכום של 500 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו.

סכום זה יקוזז מהפקדה במזומן מתיק מ"ת 7735-03-14.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, עדת התביעה מס' 1 בכתב האישום, בסכום של 2000 ₪. הסכום יקוזז מהפקדה במזומן מתיק מ"ת 7735-03-14.

מוצג - דיסק און קי - יוחזר למתלוננת.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ 2016, במעמד הצדדים.